Czwartek, 10 marca 2016

Dodatki mieszkaniowe

Prawo do dodatku mieszkaniowego

Uprawnienia do dodatków mieszkaniowych uzyskują gospodarstwa domowe,

które spełniają jednocześnie trzy warunki:

- zamieszkują w lokalu, do którego posiadają tytuł prawny (z wyjątkiem - osób zajmujących lokal mieszkalny bez tytułu prawnego i oczekujących na przysługujący im lokal zamienny lub socjalny),

- średni miesięczny dochód na jednego członka gospodarstwa domowego uzyskany w deklarowanym okresie nie przekracza: 125 % najniższej emerytury w gospodarstwie wieloosobowym lub 175 % najniższej emerytury w gospodarstwie jednoosobowym,

- normatywna powierzchnia użytkowa zajmowanego lokalu mieszkalnego w przeliczeniu na liczbę członków gospodarstwa domowego nie przekracza:

- 35 m^2 – dla 1 osoby

- 40 m^2 – dla 2 osób

- 45 m^2 – dla 3 osób

- 55 m^2 – dla 4 osób

- 65 m^2 – dla 5 osób

- 70 m^2 – dla 6 osób,

- a w razie zamieszkiwania w lokalu większej liczby osób, dla każdej kolejnej osoby zwiększa się normatywną powierzchnię o 5 m^2.

Normatywną powierzchnię powiększa się o 15 m^2, jeżeli w lokalu zamieszkuje osoba niepełnosprawna poruszająca się na wózku lub osoba niepełnosprawna, której niepełnosprawność wymaga zamieszkiwania w oddzielnym pokoju.

O wymogu zamieszkiwania w oddzielnym pokoju orzekają powiatowe zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności.

Dodatek mieszkaniowy przysługuje również wtedy, gdy powierzchnia użytkowa lokalu nie przekracza normatywnej powierzchni o więcej niż 30% albo 50 % pod warunkiem, że udział powierzchni pokoi i kuchni w powierzchni użytkowej tego lokalu nie przekracza 60 %.

W przypadku braku wyposażenia lokalu mieszkalnego w instalację doprowadzającą energię cieplną do celów ogrzewania, w instalację ciepłej wody lub gazu przewodowego z zewnętrznego źródła znajdującego się poza lokalem, osobie uprawnionej do dodatku mieszkaniowego przyznaje się ryczałt na zakup opału stanowiący część dodatku mieszkaniowego.

Wysokość dodatku mieszkaniowego, łącznie z ryczałtem, nie może przekraczać 70% wydatków przypadających na normatywną powierzchnię zajmowanego lokalu mieszkalnego lub 70% faktycznych wydatków ponoszonych za lokal mieszkalny, jeżeli powierzchnia tego lokalu jest mniejsza lub równa normatywnej powierzchni.

Dodatek mieszkaniowy jest przyznawany na 6 miesięcy, licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu złożenia wniosku.

Dodatek jest wypłacany do 10 dnia każdego miesiąca z góry – zarządcy domu lub osobie uprawnionej do pobierania należności za lokal mieszkalny. Jedynie właściciele domów jednorodzinnych mogą uzyskać dodatek mieszkaniowy do rąk własnych.

W przypadku stwierdzenia, że osoba, której przyznano dodatek mieszkaniowy, nie opłaca na bieżąco należności za zajmowany lokal mieszkalny, wypłatę dodatku mieszkaniowego wstrzymuje się, w drodze decyzji administracyjnej, do czasu uregulowania zaległości.

Jeżeli uregulowanie zaległości nie nastąpi w ciągu 3 miesięcy od dnia wydania decyzji wstrzymującej wypłatę świadczenia, decyzja o przyznaniu dodatku mieszkaniowego wygasa.

Osoba, w stosunku do której z powodu nieuregulowania należności za zajmowany lokal mieszkalny wygasła decyzja o przyznaniu dodatku mieszkaniowego, może wystąpić ponownie o jego przyznanie po uregulowaniu zaległości powstałych w okresie obowiązywania tej decyzji.

Jeżeli w wyniku wznowienia postępowania stwierdzono, że dodatek mieszkaniowy przyznano na podstawie nieprawdziwych danych zawartych w deklaracji lub wniosku, osoba otrzymująca dodatek mieszkaniowy jest zobowiązana do zwrotu nienależnie pobranych kwot

w podwójnej wysokości. Należności te wraz z odsetkami i kosztami egzekucyjnymi podlegają ściągnięciu w trybie postępowania egzekucyjnego w administracji.

Wypłatę dodatku mieszkaniowego w skorygowanej wysokości wstrzymuje się do czasu wyegzekwowania należności.

Nie przyznaje się dodatku mieszkaniowego, jeżeli jego kwota byłaby niższa niż 2 % najniższej emerytury.

Jeżeli w wyniku wywiadu środowiskowego przeprowadzonego przez upoważnioną osobę stwierdzone zostanie wystąpienie rażącej dysproporcji pomiędzy niskimi dochodami wskazanymi w złożonej deklaracji, a faktycznym stanem majątkowym wnioskodawcy wskazującym, że jest on w stanie uiszczać wydatki związane z zajmowaniem lokalu mieszkalnego (domu jednorodzinnego) wykorzystując własne środki i posiadane zasoby majątkowe lub stwierdzone zostanie, że faktyczna liczba wspólnie stale zamieszkujących i gospodarujących z wnioskodawcą jest mniejsza niż wykazana w deklaracji wówczas wydawana jest decyzja odmowna.

Podstawę do wydania decyzji negatywnej stanowi również odmowa przekazania przez wnioskodawcę i innych członków gospodarstwa domowego osobie upoważnionej przeprowadzającej wywiad środowiskowy, oświadczenia o stanie majątkowym, zawierającego w szczególności dane dotyczące posiadanych ruchomości i nieruchomości oraz zasobów pieniężnych.